

Изясненіе: Напр. „дърво-то“ има способност да расте, и нѣма способност произвольно да ся мѣсти. Оттова кога си прѣдставляваме дърво, то му приписваме пръвж-тж отъ тѣя способности, или *утвърждаваме* че нанстинаж има ѣж у него, а вторж-тж отвъргае отъ него или отричае, като нѣчто, кое-то нѣма у него.

§. 36.

Утвържденіе-то и отрицаніе-то сѣ *прошивоположности*. Кога ся съвмѣщавать противоположности въ едно дѣйствіе за мысленіе, става *прошиворѣчіе*.

Изясненіе: Кога утвърждаваме, мы даваме нѣчто си на прѣдмѣта, а кога отричае, то му отнимае нѣчто, а да ся дава и да ся отнима ще рѣче да ся производять двѣ дѣйствія, едно на друго *прошивоположны*. Тѣя дѣйствія, обаче, можть да ставать така, что-то при всичкж-тж си противоположность, да ся уничтожавать едно друго; зачто-то може да ся дава на прѣдмѣта едно, напр. на дърво-то растителность, а да му ся отнима друго напр. у дърво произвольно движеніе. Нѣ ако това сжще-то, что сме дали на едно нѣчто, тоя си чясъ го и отнимае, то така да съвмѣщаваме противоположны прѣдставленія въ едно сжщо дѣйствіе за наше мысленіе ще рѣче, че говоримъ противъ самы себе или *прошиворѣчимъ*.

§. 37.

Противорѣчіе-то бѣва *явно*, кога-то ся съвмѣщавать утвържденія и отрицанія, и *скрышно*, кога ся съвмѣщавать противиположны утвържденія. Противорѣчіе-то отъ прѣвый родъ нарича ся *ошрицашелно* или *чисто-логическо*; противорѣчіе отъ вторый родъ ся зѣве *положишелно* или *опышно*.

Изясненіе: Кога нѣкой си казва за единъ прѣд-